

אַלְדָּנוֹת

פֶּרֶשֶׁת נֶאֱמָר

לְעִמְדוֹת עֹפֶת

כס"ד, אֲדִינוֹן רס"ה

לא הצלחתי עד היום לעמד בדבורי, ועתה רוצה הוא להוכיח אותי על כך מדוע לא הבאתי לו לוח כפי שהתחייבתי. לכה, עצתי נתונה לך, תשלם לי עתה דמי לוח שנה, על חשבוננו של אדונה, ואתן לך תכף ומיד לוח שנה מהדר עבור אדונה, וכך יחסך ממני וממנו כל האי נעימות. כך הצליח הרוכל למכר שלשה לוחות שנה לאדם אחד, שאפלו לאחד לא היה זקוק.

הצבור בבית המדרש פרץ בצחוק לתאור זה, אולם כאן זעק הרבי מנהמת לבו: זה לא צחוק. שמה תאמרו זה רק ספור בעלמא, אני אומר לכם, שגם אצלנו ישנם דברים כאלו...

א - אמונה, ב - ברכה

איתמר בבי מדרשא משמיה דרבנו הקדוש, איש מופת, הרה"ק רבי מאיר מפרימיטלאן זיע"א, כי פעם אחת באו לפניו שני שתפים שהיו מחסידיו ובקשו את הרה"ק שיברך אותם בהצלחה. נענה ואמר להם: א"ב ג"ד! אלא שהם לא הבינו מחשבתו בקדש, ושאלו אותו: מה הפרוש בדבריו אלו? ענה להם הרה"ק: א - אמונה, ב - ברכה, ג - גזלה, ד - דלות, והסביר להם, כי אם יהיה להם 'אמונה' ויהיו נושאים ונותנים באמונה, תהיה להם 'ברכה' במעשי ידיהם, אבל אם ח"ו 'גנבה' או 'גזלה' יהיה ביניהם, שאחד ילך במרמה נגד שתפו, אז 'דלות' תהיה שורה ח"ו, עכל"ק.

(ספר ספיר ויהלום - להרב הגאון רבי מנחם מנדל פומרנץ שליט"א)

מה עשה אותו הרוכלי הלך משם ישירות אל ביתו של העשיר, ואמר לאשתו: בעלך שלח אותי ואמר שתקני ממני 'לוח שנה', וסימן לדבר: בבקר שכת האדון את הארנק שלו על השלחן. כמובן שהאשה קנתה מהרוכל לוח נוסף, ושלמה לו מחיר מלא.

העשיר הגיע לביתו ושמע מאשתו על הרמאות של הרוכל, שגמל לו רעה תחת טובה. חמתו של העשיר בערה בו, והוא החליט שכאשר ימצא אותו כבר ילמדנו פרק במסכת דרך ארץ ויעמידנו על מקומו הראוי לו. אלא שהרוכל המפלפל נעלם כאלו בלעה אותו האדמה.

עברו מספר שבועות והנה ביום בהיר אחד הבחין העשיר באותו רוכל מרחוק. זכר המעשה המכוער שעשה הרוכל עלה בראשו של העשיר והוא החליט לבקש מהרוכל דין וחשבון. אולם משראה הרוכל את העשיר בא לקראתו, תכף הרים רגליו ונס מן המקום כל עוד נשמתו בו.

העשיר לא התיאש. הוא שלח את משרתו שירוצו אחריו ויביאו אליו. אחר פברת דרך לא יכול היה הרוכל להמשיך בריצתו, והמשרת השיגו, ופקד עליו שיבוא מיד, כיון שאדונו קורא לו.

הרוכל לא אבד עשתונותו ואמר לו בערמתו: אוי, ווי יודע אני היטב את כונת אדונה, לא נעים לי מפל המארע, אבל אסביר לך במה מדבר ואולי תוכל לעזר לשנינו: הבטחתי לאדונה לפני כמה שבועות שאספק לו לוח שנה. אלא שמסבות שונות

משא ומתן באמונה

יברכה ה' וישמרך (ו, כד) **וברשי שיתברכו נכסיה.**

הרה"ק רבי ברוך מסערט ויזניץ זיע"א, המקור ברוך, היה מעורר את שומעיו, בכהנתו כרבה של העיר סערט, בעז ותעצומות, על ענין המסחר באמונה, שיהיה הכל בהגינות ובכשרות ולא ברמאות, שלא לעשות עול ולא להונות את זולתו.

פתח הרבי וספר מה שפרסם בעתו בנורשא שבקש לדבר סרה ביהודים: מעשה ביהודי רוכל שהלך ממקום למקום והיה מוכר לפרנסתו 'לוחות שנה'. אחד מהעשירים שתדיר היה פוגש ברוכל, רחם עליו ורכש ממנו לוח שנה, על אף שכלל לא היה לו צורך בלוח. כך היה מנהגו מדי שנה בשנה.

שנה אחת פגש הרוכל את העשיר והציע לו את לוח השנה החדש שיצא זה עתה. הסכים העשיר לרכש את הלוח, אולם כשממשמש בכיסו ולא מצא את ארנקו, התנצל בפני הרוכל ואמר לו: שמע נא ידי, כנראה שארנקי נשכח בבית על השלחן ואין מעות אתי, לכן אקנה ממך את הלוח בפעם אחרת. חלפו דקה או שתיים, העשיר התהרהר ונמלך בדעתו. הוא פנה אל אחד ממכריו שהיה נוכח שם, לזה ממנו סכום כסף, וכך קנה מהרוכל את הלוח כמנהגו הטוב, כשהוא משלם לו את המחיר המלא על אתר.

חידון אֲלָדָנוֹת - נושא פרסים - באיזה הקשר מזכרת כף בפרשה זו?

פתרון החידה - פרשת פקודי:

ש. היכן מזכרים בפרשתנו פעמונים?
ת. "פעמוני זהב" היו מחוברים לשולי מעילו של הכהן הגדול (שמות לט כה).

שם הזוכה בסידור מתיבתא מנחה מעריב בהוצאת "עוז והדר":

פרשת כי תשא:
ה' משה אשר אליאס מחיפה.

פתרון החידה וכן שם הזוכה, יפורסמו א"ה בגליונות הבאים

הפותרים נכונה יכנסו להגרלה א"ה

על סידור מתיבתא מנחה מעריב בהוצאת "עוז והדר".

את הפתרונות יש לשלוח אלינו עד ליום שני

למספר פקס: 077-470-26-81

או למייל: magdenot@gmail.com

נא לכתוב שם, כתובת מדויקת וטלפון.

בראש הדף לציון "עבור חידון לנוער".

